

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 4018200364
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4018200364.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobkyne: Mgr. R. Z., narodená XX. V. XXXX, bytom v R., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej z 09. apríla 2018, Číslo: XXX XXX XXXX X, o invalidný dôchodok, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 17. septembra 2018 č. k. 23Sa/45/2018-37, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zo 17. septembra 2018 č. k. 23Sa/45/2018-37 postupom podľa § 190 v spojení s § 199 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej z 09. apríla 2018, Číslo: XXX XXX XXXX X, ktorým tento postupom podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) zamietol v celom rozsahu odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zo 14. novembra 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X. Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán postupom podľa § 73 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. zamietol žiadosť žalobkyne o zvýšenie invalidného dôchodku.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovanej preskúmal v intenciách § 71 ods. 1-9, § 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v Tretej hlave Tretej časti SSP upravujúcej správnu žalobu v sociálnych veciach za primeraného použitia ustanovení o všeobecnej správnej žalobe podľa Prvej hlavy Tretej časti SSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd mal za preukázané, že žalobkyňa si požiadala o zvýšenie invalidného dôchodku. Po podaní žiadosti bol posúdený jej zdravotný stav prvostupňovým posudkovým lekárom v Nitre dňa 12. septembra 2017 s tým, že žalobkyňa je naďalej invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Výsledná miera poklesu je 45 %. Žalobkyňa bola uznaná za invalidnú pre rozhodujúce zdravotné postihnutie podľa kapitoly XV, odd. E, položka 3, písm. b/ cervikalgia, dorzalgia s občasou radikulopatiou C6-degeneratívne zmeny na chrbtici, kde jej bola určená miera poklesu 35 % a za ďalšie zdravotné postihnutia jej bola zvýšená miera poklesu o 10 % na ďalšie zdravotné postihnutia. Uviedol, že už prvostupňová posudková lekárka pri posudzovaní zdravotného stavu žalobkyni posúdila všetky lekárske nálezy, ktoré predložila žalobkyňa, podľa jej názoru od konca roku 2012 až do 2013 bola žalobkyňa liečená pre teploty, nešpecifické prejavy súvisiace s dýchacou sústavou fibromyalgický syndróm a zvýšenú únavnosť. Pre jednonásobné zvýšenie hladiny protilátok proti brucelóze bolo uvažované o akútnej forme ochorenia a bola liečená antibiotikami. Pri ďalších infektologických kontrolách až do októbra 2014 bola brucelóza vylúčená, bez indikovanej liečby. Následne bola v júni 2015 vyšetrená v infektologickej ambulancii pre bolesti kĺbov, bez obmedzenia aktívnej hybnosti a celkovú únavnosť. Nasadená liečba ATB symptomaticky bez potvrdenia diagnózy brucelóza. Mala histologický odber z kože, pri prejavoch vaskulitídy, na dorzálnej strane hornej tretiny ľavej paže (v rozsahu cca 8x4 cm) - zistená lymfocitárna vaskulitis bez iných typických prejavov. Ku dňu vyšetrenia, t.j. k 12. septembru 2017 nemala vyšetrenia dokumentujúce postihnutie funkcie orgánov ani systémov. Po preliečení nedošlo k progresii príznakov, ale k ich zmierneniu, o čom svedčí posledné infektologické vyšetrenie z júla 2017. Stále sa jedná o ľahkú formu infekčného ochorenia. V klinickom obraze pretrvávajú bolestivosť krčného a horného hrudného segmentu chrbtice s prejavmi poruchy dynamiky ľahkého až stredného stupňa s prejavmi koreňového dráždenia miechového nervu C6 bilaterálne bez výraznejších motorických prejavov. Po zhodnotení celkového zdravotného stavu a doloženej dokumentácie je naďalej invalidná s mierou poklesu 45 % s dátumom vzniku od 06. marca 2014. V dôsledku podaného odvolania bol opätovne posúdený zdravotný stav druhostupňovým posudkovým lekárom v Nitre dňa 21. marca 2018, ktorý sa oboznámil s predloženými lekáskymi nálezmi - neurologickým z 21. marca 2018, infektologickým vyšetrením zo 16. októbra 2014 a z 10. októbra 2017, neurologickým vyšetrením z 12. decembra 2017, rehabilitačným vyšetrením z 26. júla 2017, reumatologickým vyšetrením z 28. júna 2017, kardiologickým vyšetrením zo 17. decembra 2015 a ortopedickým vyšetrením z 08. júna 2016. Ako vyplýva z predloženej lekárskej dokumentácie a z vyšetrenia odborného lekára neurológa, ktorý vyšetřil žalobkyňu u posudkového lekára, táto trpí dlhodobu na bolesti krčnej chrbtice, ktoré sú spôsobené degeneratívnymi zmenami na krčných stavcoch. Toho času nie je prítomná radikulopathia, ani iné výrazné motorické postihnutie horných končatín, občasné dráždenie miešnych koreňov sa vyskytuje. Tomuto rozhodujúcemu zdravotnému postihnutiu prislúcha miera poklesu 35 %, čo je horná hranica rozpätia. Na ostatné zdravotné poruchy je miera poklesu navýšená o 10 % na výslednú mieru 45 %, ktorá zodpovedá súčasnému zdravotnému stavu. Podľa infektologických vyšetrení je prítomná pozitivita protilátok na brucelózu a nízka aktivita ochorenia s tým, že stav je naďalej potrebné sledovať. Miera poklesu je naďalej 45 %. Žalobkyňa môže pracovať na trhu práce, bez ťažkej fyzickej námahy, s využitím kvalifikácie. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie opakovane určil posudkový lekár vertegrogénny syndróm algický viacpočetný, s prevahou v krčnej oblasti, bez radikulopahie podľa kapitoly XV, odd. E položka 3 písm. b/, čomu prislúcha miera poklesu 35 % a posudkový lekár zvýšil za iné zdravotné postihnutia v zmysle § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. o 10 % na celkovú mieru poklesu 45 %.

4. Uzavrel, že žalobkyňa k žalobe nepriložila žiadne nové lekárske nálezy, ktoré by preukazovali výrazné zhoršenie jej zdravotného stavu; rovnako nové skutočnosti, ktoré by prípadne odôvodňovali ďalšie doplnenie posudku neboli známe. Posudkový lekár rozhodol po vlastnom vyšetrení zdravotného stavu žalobkyne a posúdení odborných lekárskeho nálezov z oblastí, na ktoré si žalobkyňa sťažuje a svoj posudok aj náležite zdôvodnil. Posudkoví lekári sociálneho poistenia v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj v konaní o odvolaní na základe predložených odborných nálezov a vlastného vyšetrenia za prítomnosti odborníka z oblasti neurológie vyhodnotili, že zdravotný stav žalobkyne je zhoršený na úroveň invalidity s mierou poklesu 45 % naďalej. Rozhodnutie žalovanej

považoval za vydané v súlade so zákonom č. 461/2003 Z. z., ako aj Prílohou č. 4 k menovanému zákonu.

5. Krajský súd po tom, čo vykonaným dokazovaním nezistil žiaden relevantný dôvod, pre ktoré by malo byť rozhodnutie žalovaného orgánu zrušené, žalobu ako nedôvodnú podľa § 199 SSP zamietol.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 168 SSP tak, že žalovanej nepriznal náhradu trov konania, pretože jej žiadne trovy nevznikli.

II.

7. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

8. Namietala, že krajský súd nesprávnym procesným postupom a rozhodnutím znemožnil žalobkyni, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

9. Konkrétne namietala, že rozsudok neobsahuje všetky náležitosti predpokladané § 139 ods. 2 SSP, výrok rozsudku neobsahuje označenie zákonného ustanovenia, podľa ktorého súd žalobu zamietol, vo výroku je nesprávne, v rozpore so žalobou označený žalovaný a tiež v ňom nie je uvedené, kto preskúmané rozhodnutie vydal. Ďalej namietala, že súd v odôvodnení rozsudku sa vôbec nezaoberal námietkami žalobkyne špecifikovanými v žalobe; odôvodnenie neobsahuje právny názor súdu k ani jednej námietke žalobkyne. V rozsudku teda chýba vyjadrenie k podstatným právne vyargumentovaným dôvodom žaloby.

10. V ďalšej časti podanej kasačnej sťažnosti namietala porušenie § 209 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Zákon teda ukladá sociálnej poisťovni povinnosť presne a úplne zistiť skutočný stav veci; úplnosť zistenia podkladov pre rozhodnutie znamená, že boli vykonané všetky vyšetrenia a dôkazy, ktoré majú pre danú vec rozhodujúci význam. Tiež odborný posudok o invalidite, na ktorý sa prvostupňové rozhodnutie odvoláva nie je možné považovať za preskúmateľný, nakoľko nie je možné z neho zistiť, kto ho vyhotovil, nie je podpísaný žiadnym lekárom a ani opatrený pečiatkou lekára a ako taký nemôže slúžiť ako podklad pre rozhodnutie. Žalovaný tiež porušil zásadu materiálnej pravdy, keď žalobkyňou doložené dôkazy nekonfrontoval s názormi posudkového lekára; jednalo sa o dôkazy:

- výsledky laboratórnych testov (ELISA), podľa ktorých žalobkyňa trpela a trpí závažnou infekčnou chorobou - Brucelózou

- Lekárske správy MUDr. D. z 28. apríla 2016, MUDr. U. z 08. júna 2016 a MUDr. J. zo 16. novembra 2016, MUDr. N. z 12. decembra 2017.

11. Ďalej žalobkyňa namietala nesprávnu klasifikáciu jej zdravotného postihnutia. Uvádza, že trpí závažnou infekčnou chorobou - brucelózou - bakteriálnou chorobou v ťažkej forme s postihnutím funkcie orgánov a systémov s výrazným obmedzením výkonnosti organizmu. Táto choroba vyvolal u žalobkyne dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav postihujúci jej orgány a ďalšie životne dôležité systémy jej tela majúce vplyv na celkovú výkonnosť organizmu. S touto skutočnosťou sa žalovaná v napadnutom rozhodnutí vôbec nevysporiadala, pričom následky tejto infekčnej choroby spolu s ďalšími zdravotnými postihnutiami jednoznačne odôvodňovali zvýšenie invalidného dôchodku.

12. Žalovaný tiež prejudikoval svoje rozhodnutie o odvolaní, keď už v rozhodnutí z 26. februára 2018, Číslo: 35595-2/2018-BA o námietke zaujatosti konštatoval, že preukázaný skutkový stav, ako aj odborné lekárske nálezy nie sú dostatočným podkladom na zvýšenie invalidného dôchodku.

13. Záverom uviedla, že postup krajského súdu je v rozpore s § 139 ods. 2 SSP, ako aj článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a garantovaným právom každého na súdnu ochranu podľa článku 46

Ústavy Slovenskej republiky a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu postupom podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

14. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne vyjadrila podaním z 28. novembra 2018.

15. Napadnuté rozhodnutie považovala za vecne správne, krajský súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne vec posúdil a žalobu zamietol. Uviedla, že činnosť posudkových lekárov spočíva v náležitom objektívnom a nestrannom zistení a posúdení zdravotného stavu, a to na základe vyšetrení, doloženej zdravotnej dokumentácie, ako aj lekárskeho správ a záverov odborných lekárov. Pochybnosti žalobkyne o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, sú neodôvodnené, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. K námietke žalobkyne o nemožnosti identifikácie posudkového lekára sociálneho poistenia, ktorý vyhotovil odborný posudok, ktorý bol podkladom pre vydanie rozhodnutia žalovanej považovala za nedôvodnú, nakoľko právne predpisy o sociálnom poistení nevyžadujú uvedenie konkrétneho posudkového lekára sociálneho poistenia v odbornom posudku o invalidite, nakoľko odborný posudok je podkladom pre vydanie rozhodnutia o dôchodkovej dávke a posudkový lekár musí spĺňať pre výkon posudkovej činnosti kvalifikáciu a odborné predpoklady podľa zákona č. 461/2003 Z. z. Stanovenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť žalobkyne a určenie jej rozhodujúceho zdravotného postihnutia je posudkovými lekármi dostatočne zdôvodnené. V súvislosti so skutkovými okolnosťami žalovaná uviedla, že tieto boli dostatočne ozrejmené príslušnými posudkovými lekármi, tieto sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Žalobkyňa v priebehu konania neuviedla žiadne také skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov, a ktoré by záver, prijatý v posudkoch spochybnili, alebo vyvrátili. K námietke týkajúcej sa porušenia § 209 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. dodala, že skutkový stav bol zistený dostatočne, obe rozhodnutia sú dostatočne zdôvodnené a tiež spĺňajú formálne náležitosti.

16. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť postupom podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

IV.

17. Vyjadrenie žalovanej ku kasačnej sťažnosti bolo žalobkyne doručené dňa 14. decembra 2018.

V.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

19. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v

ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach;

23. Podľa § 199 ods. 1 písm. a/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne;

24. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej z 09. apríla 2018, Číslo: XXX XXX XXXX X, ktorým tento postupom podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. zamietol v celom rozsahu odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zo 14. novembra 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X. Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán postupom podľa § 73 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. zamietol žiadosť žalobkyne o zvýšenie invalidného dôchodku.

25. Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

26. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

27. Podľa § 71 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

28. Podľa § 71 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Pri posudzovaní poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu. 2)

29. Podľa § 71 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

a/ lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a

b/ komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

30. Podľa § 71 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4.

31. Podľa § 71 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

32. Podľa § 71 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z. z. jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú.

33. Podľa § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť

určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav.

34. Podľa § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z., výplata dávky sa zastaví, uvoľní alebo sa dávka vypláca v nižšej sume alebo vo vyššej sume, ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na nárok na výplatu dávky.

35. Podľa § 153 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z., posudkový lekár pri výkone lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje s praktickým lekárom, ošetrojúcim lekárom 87) a s revíznym lekárom zdravotnej poisťovne. Posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia môže posúdiť dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav poistenca v prítomnosti prísediaceho lekára so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore.

36. Podľa § 196 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z., účastník konania je povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne rozhodne, ktoré z dôkazov sa vykonajú. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne je povinná vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhli, ak sú potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci.

37. Podľa § 196 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z. z., organizačná zložka Sociálnej poisťovne hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz osobitne a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti.

38. Najvyšší súd z obsahu súdneho, ako aj pripojeného dávkového a posudkového spisu mal preukázané, že žalobkyni bol na základe jej žiadosti o invalidný dôchodok zo 14. marca 2014 priznaný rozhodnutím z 19. mája 2014, Číslo: XXX XXX XXXX X podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. od 06. marca 2014 invalidný dôchodok v sume 190,40 eur mesačne. Podklad pre vydanie rozhodnutia tvorila Lekárska správa z 11. marca 2014 so záverom, že žalobkyňa je invalidná s určenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 % pre rozhodujúce zdravotné postihnutie zaradené do kapitoly XV, Oddiel E, Položka 3, písm. b/ - Degeneratívne zmeny na chrbtici prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. s 35 % - nou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a s 10 % - ným navýšením pre iné zdravotné postihnutia. Uvedené rozhodnutie bolo na základe žalobkyňou podaného opravného prostriedku (t.č. podľa § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku) potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 09. februára 2015, sp. zn. 23Sd/251/2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2017, sp. zn. 9So/95/2015.

39. Z obsahu administratívnych spisov žalovanej bolo ďalej zistené, že žalobkyňa na predpísanom tlačive dňa 20. septembra 2017 (žiadosť spísaná dňa 12. septembra 2017) opätovne požiadala o invalidný dôchodok (jeho zvýšenie). Žalovaná rozhodnutím zo 14. novembra 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X podľa § 73 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. zamietla žiadosť žalobkyne o zvýšenie invalidného dôchodku. Podklad pre vydanie rozhodnutia tvorila Lekárska správa z 12. septembra 2017 (pobočka Nitra); príslušný posudkový lekár za osobnej účasti žalobkyne zistil jej pracovnú, sociálnu, rodinnú, osobnú anamnézu, ochorenia, liečbu a subjektívne ťažkosti, podkladom pre posúdenie zdravotného stavu na účely určenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť boli lekárske vyšetrenia: infektologické zo 16. októbra 2014 a 18. júla 2017, ortopedické z 08. júna 2016, neurologické z 10. mája 2016, EMG vyšetrenie zo 06. marca 2014, angiologické z 28. apríla 2016, kardiologické z 17. decembra 2015, MR prsníkov z 29. júla 2015, rehabilitačné z 26. júla 2017, reumatologické z 28. júna 2017. Posudkový lekár žalobkyňu súčasne informoval o všetkých skutočnostiach, ktoré sa týkali posúdenia jej zdravotného stavu, posudku a miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre rozhodujúce zdravotné postihnutie: CHOROBY PODPORNÉHO A POHYBOVÉHO APARÁTU, DORZOPATIA, DEFORMUJÚCA DORZOPATIA A SPONDYLOPATIA, Degeneratívne zmeny na chrbtici podľa kapitoly XV, Oddiel E, Položka č. 3, písm. b/ prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. s určenou 35 % - nou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (z rozmedzia 20 - 35 %)

a s 10 % - ným navýšením pre iné zdravotné postihnutia. Celkovo bola u žalobkyne určená miera schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 45 %. Na základe odvolania žalobkyne proti rozhodnutiu zo 14. novembra 2017 o zamietnutí žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku, zdravotný stav za účasti žalobkyne opakovane posúdil posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra dňa 15. januára 2018. Aj s prihliadnutím na novopredložené neurologické vyšetrenie z 12. decembra 2017, rehabilitačné vyšetrenie zo 16. novembra 2016 a infektologické vyšetrenie z 10. októbra 2017 dospel k rovnakému záveru ako pri posúdení dňa 12. septembra 2017 a spisový materiál odstúpil posudkovému lekárovi sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie vysunuté pracovisko v Nitre, kde bol jej zdravotný stav posúdený dňa 21. marca 2018. Posudkový lekár dospel opätovne k zhodnému záveru, že žalobkyňa je invalidná, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou s celkovou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú 45 %. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie rovnako určil CHOROBY PODPORNÉHO A POHYBOVÉHO APARÁTU, DORZOPATIA, DEFORMUJÚCA DORZOPATIA A SPONDYLOPATIA, Degeneratívne zmeny na chrbtici podľa kapitoly XV, Oddiel E, Položka č. 3, písm. b/ prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z.

40. Na základe uvedeného záveru generálny riaditeľ žalovanej ako odvolací správny orgán podľa § 215 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. rozhodnutím vydaným dňa 09. apríla 2018, pod číslom XXX XXX XXXX X, zamietol v celom rozsahu odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zo 14. novembra 2017.

41. Najvyšší súd po vyhodnotení námietok uvedených v kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojených administratívnych spisov konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

42. Najvyšší súd konštatuje, že posudkoví lekári sociálneho poistenia v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozhodnutia na základe predložených odborných lekárskeho nálezu a vlastného vyšetrenia vyhodnotili, že zdravotný stav žalobkyne neodôvodňuje zvýšenie percentuálnej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť oproti už stanovenej, nakoľko táto miera zodpovedá kritériám invalidity v takej percentuálnej miere v akej bola priznaná. Medzi závermi posudkov posudkových lekárov neboli zistené rozpory a o ich odbornej úrovni nemal súd dôvod pochybovať. Posudky sú logické a presvedčivo objasňujú závery o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí a o určenej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Najvyšší súd dospel k záveru, že u žalobkyne zatiaľ nie sú splnené podmienky pre viac ako 45 % - nú mieru poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

43. Z obsahu príslušných a na vec sa vzťahujúcich lekárskeho správ posudkových lekárov vyplýva, že títo vzali v úvahu aj žalobkyňou doložené lekárske nálezy MUDr. D. z 28. apríla 2016, MUDr. U. z 08. júna 2016 a MUDr. J. zo 16. novembra 2016, MUDr. N. z 12. decembra 2017. Bolo konštatované, že žalobkyňa pre multietážové vertebrogénne obtiaže s prevahou svalového a nervového dráždenia v krčnom segmente chrbtice a pre tetanický syndróm je dlhodobo liečená neuroológom, elektromyograficky bolo preukázané koreňové dráždenie C6 vpravo. Od konca roku 2012 až do roku 2013 bola žalobkyňa vyšetovaná a liečená pre teploty, nešpecifické prejavy súvisiace s dýchacou sústavou fibromyalgický syndróm a zvýšenú únavnosť. Pre jednonásobné zvýšenie hladiny protilátok proti brucelóze bolo uvažované o akútnej forme ochorenia a bola liečená antibiotikami. Pri ďalších infektologických kontrolách až do októbra 2014 bola brucelóza vylúčená, bez indikovanej liečby. Následne bola v júni 2015 vyšetrená v infektologickej ambulancii pre bolesti kĺbov, bez obmedzenia aktívnej hybnosti a celkovú únavnosť nasadená liečba ATB symptomaticky bez potvrdenia diagnózy brucelóza. Naposledy v infektologickej ambulancii bola vyšetrená v októbri 2017 s tým, že stav bol uzavretý ako stav po prekonaní inej infekčnej choroby. V serologických vyšetreniach od roku 2012 u žalobkyne pretrvávajú jednonásobné zvýšené hladiny IgM protilátok proti brucelóze (brucella abortus).

Mala histologický odber z kože, pri prejavoch vaskulitídy, na dorzálnnej strane hornej tretiny ľavej paže - zistená lymfocitárna vaskulitis bez typických histologických granulomat. prejavov brucelózy. Nemala vyšetrenia dokumentujúce postihnutie funkcie orgánov ani systémov. Po preliečení nedošlo k progresii príznakov, ale k ich zmierneniu, o čom svedčí posledné infektologické vyšetrenie z októbra 2017. Stále sa jedná o ľahkú formu infekčného ochorenia, bez prítomnosti zápalových ukazovateľov pri vyšetreniach; nízka aktivita ochorenia s tým, že stav je potrebné naďalej sledovať. V klinickom obraze pretrvávajú bolestivosť krčného a horného hrudného segmentu chrbtice s prejavmi poruchy dynamiky ľahkého až stredného stupňa s prejavmi koreňového dráždenia miechového nervu C6 bilaterálne bez výraznejších motorických prejavov a aktuálne prítomná porucha dynamiky driekového segmentu chrbtice s prejavmi lumboischialgického syndrómu vľavo. Po zhodnotení celkového zdravotného stavu a doloženej dokumentácie je zhodne konštatované, že žalobkyňa je i naďalej invalidná s mierou poklesu 45 % s dátumom vzniku invalidity od 06. marca 2014.

44. Najvyšší súd uvádza, že v predchádzajúcom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9So/95/2015 súd dospel k záveru, že ku dňu vydania tam preskúmaného rozhodnutia (z 19. mája 2014, Číslo: XXX XXX XXXX X) t. j. ku dňu 19. mája 2014 nebola jednoznačne preukázaná pozitivita na brucelózu, len podozrenie na túto diagnózu.

45. Po uvedenom dátume v súvislosti s opätovne podanou žiadosťou o zvýšenie invalidného dôchodku z infektologického vyšetrenia z 18. júla 2017 a 16. apríla 2017 vyplýva, že z hľadiska Brucelly kolísavá hodnota IgM protilátok, možné reaktivácie dávnejšie odoznej infekcie pri oslabení organizmu, klinický stav t. č. stabilizovaný, žalobkyňa sa cíti relatívne o niečo lepšie s tým, že pretrvávajú bolesti Th a CCv chrbtice; podľa infektologického vyšetrenia z 20. januára 2017, 27. októbra 2016, 13. októbra 2016, 14. júla 2016, 13. júna 2016, 23. mája 2016, 07. marca 2016, 01. októbra 2015, 06. októbra 2014, 18. septembra 2014 diagnostikovaná iná bližšie neurčená infekčná choroba. Podľa infektologického vyšetrenia z 10. októbra 2017 konštatovaná pozitivita IgM protilátok bez dynamiky. Rovnako stabilizácia stavu vyplývala aj z angiologickej ambulancie z 28. apríla 2016. Z uvedeného vyplýva, že závery týchto lekárskeho správ potvrdzujú závery prijaté posudkovými lekármi v jednotlivých posudkoch. V tejto súvislosti najvyšší súd zdôrazňuje, že ani samotné preukázanie brucelózy samo o sebe nie je dôvodom na skoršie určenie vzniku invalidity a určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na tento účel sa vyhodnocujú prejavy ochorenia vo vzťahu k zachovaniu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť aj s prihliadnutím na dosiahnuté vzdelanie a vykonávané zamestnanie. V tomto smere posudkoví lekári zohľadnili žalobkyňou uvádzané ťažkosti a pri posudzovaní vzniku invalidity a miery poklesu vychádzali z odborných lekárskeho nálezov, svoje závery odôvodnili presvedčivo a objektívne. Bolo tiež riadne preukázané, že invalidita žalobkyne vznikla od 06. marca 2014 pre 45 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, pričom táto miera bola určená v súlade so zákonnými kritériami.

46. K námietke žalobkyne, že rozsudok krajského súdu neobsahuje všetky náležitosti predpokladané § 139 ods. 2 SSP, výrok rozsudku neobsahuje označenie zákonného ustanovenia, podľa ktorého súd žalobu zamietol, vo výroku je nesprávne, v rozpore so žalobou označený žalovaný a tiež v ňom nie je uvedené, kto preskúmané rozhodnutie vydal, najvyšší súd uvádza, že rozsudok krajského súdu náležitosti predpokladané procesným právnym predpisom (§ 139 SSP) obsahuje; je z neho zrejmy podstatný stručný obsah prednesov, ktoré skutočnosť mal preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval. Ďalej z procesného právneho predpisu (SSP) nevyplýva povinnosť správneho súdu uvádzať vo výroku svojho rozhodnutia aj zákonné ustanovenie, podľa ktorého rozhodol. Z rozsudku je tiež zrejme, kto ho vydal. K označeniu žalovaného najvyšší súd uvádza, že právnu subjektivitu má Sociálna poisťovňa, ústredie, ako verejnoprávna inštitúcia zriadená na výkon sociálneho poistenia, a ktorá je definovaná ako právnická osoba so sídlom v Bratislave (§ 120 ods. 2, 3 zákona č. 461/2003 Z. z.). Generálny riaditeľ však nie je sám osebe správnym orgánom, ale osobou stojacou v čele tohto správneho orgánu (§ 122 ods. 1 menovaného zákona).

47. K námietke, že odborný posudok o invalidite, na ktorý sa prvostupňové rozhodnutie odvoláva

(Lekárska správa z 12. septembra 2017) nie je možné považovať za preskúmateľný, nakoľko nie je možné z neho zistiť, kto ho vyhotovil, nie je podpísaný žiadnym lekárom a ani opatrený pečiatkou lekára a ako taký nemôže slúžiť ako podklad pre rozhodnutie, najvyšší súd uvádza, že žalobkyni bol spolu s rozhodnutím doručený lekársky posudok v časti - „Odborný posudok o invalidite“ obsahujúci skutočnosti podstatné pre posúdenie oprávnenosti požiadavky žalobkyne na zvýšenie invalidného dôchodku vo vzťahu k miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ako aj stanovenia rozhodujúceho zdravotného postihnutia. Najvyšší súd ďalej uvádza, že žalobkyňa sa osobne zúčastnila lekárskej prehliadky, výstupy z ktorej boli zaznamenané práve v zmieňovanej Lekárskej správe z 12. septembra 2017, a preto mala vedomosť, kto príslušnú lekársku správu vyhotovil. Tiež jej nič nebránilo overiť si určité skutočnosti, prípadne nezrovnalosti cestou nahliadnutia do posudkového spisu (§ 190 zákona č. 461/2003 Z.z.).

48. Žalobkyňa ďalej namietala, že žalovaná prejedlikovala svoje rozhodnutie o odvolaní, keď už v rozhodnutí z 26. februára 2018, Číslo: 35595-2/2018-BA o námietke zaujatosti konštatovala, že preukázaný skutkový stav, ako aj odborné lekárske nálezy nie sú dostatočným podkladom na zvýšenie invalidného dôchodku. Najvyšší súd k tomu uvádza, že táto skutočnosť sama o sebe nezakladá dôvod na zrušenie rozhodnutia. V danej súvislosti najvyšší súd dáva do pozornosti žalobcu rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 103/2011, v zmysle ktorého je neúčelné a nehospodárne formálne zopakovanie administratívneho konania, ak pre účastníka vo vzťahu k skutkovej stránke veci nepredstavuje reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech a za takýchto okolností platí, že nie každé porušenie procesného predpisu má za následok porušenie práv účastníka konania. V predmetnej veci bol skutkový stav riadne a dostatočne zistený, pričom závery rozhodujúce pre posúdenie opodstatnenosti požiadaviek žalobkyne čo do zmeny rozhodujúceho zdravotného postihnutia a zvýšenia jej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť boli zhodne ustálené posudkovými lekármi tak na úrovni prvostupňovej, ako aj druhostupňovej (odvolacej).

49. V súvislosti s namietaným § 209 zákona č. 461/2003 Z. z. najvyšší súd uvádza, že rozhodnutie žalovanej je v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci; obsahuje tiež predpísané náležitosti. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu; v odôvodnení rozhodnutia je opísaný priebeh konania, ako aj vyhodnotenú skutočnosť, ktoré boli zásadné pre výrok rozhodnutia aj s použitím právnych predpisov, na ktorých základe bolo rozhodnuté.

50. K námietke žalobkyne, že rozsudok krajského súdu je neodôvodnený a nevyporiada sa s podstatnými námietkami žalobkyne, najvyšší súd uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, respektíve právo na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Z ústavnoprávneho hľadiska preto niet žiadneho dôvodu, aby sa spochybňovali závery napadnutého rozhodnutia, ktoré sú dostatočne odôvodnené a majú oporu vo vykonanom dokazovaní. V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že rozsudok krajského súdu je vo svojej podstate odôvodnenia pomerne stručný, avšak vzhľadom na to, že žalobkyňa v prvom rade namietala nedostatočné zistenie skutkového stavu veci spočívajúce predovšetkým v tom, že za rozhodujúce zdravotné postihnutie nemalo byť určené zdravotné postihnutie zaradené do kapitoly XV, Oddiel E, Položka č. 3, písm. b/ prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z., ale zdravotné postihnutie podľa kapitoly I, Položky č. 1, písm. c/ prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z., nakoľko trpí závažnou infekčnou chorobou - brucelózou, bolo zo strany krajského súdu podstatné vyporiadať sa práve s touto námietkou. Krajský súd neopodstatnenosť tejto námietky skonštatoval v bode 14 v spojení s bodmi 12 a 13 s poukazom na závery prijaté jednotlivými posudkovými lekármi. Najvyšší súd pripomína, že súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 139 ods. 2 SSP. Odôvodnenie súdneho

rozhodnutia však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie, alebo ktoré zostali sporné.

51. Záverom najvyšší súd zdôrazňuje, že uvedeným rozhodnutím žalovanej a súdu nie je dotknuté právo žalobkyne podať si novú žiadosť o zvýšenie invalidného dôchodku, a to na základe nových lekárskejších správ o vyšetrení jej zdravotného stavu.

52. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd nepovažoval kasačnú sťažnosť žalobkyne za dôvodnú, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

53. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že žalobkyni, ktorá v tomto konaní úspech nemala, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanej ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta prvá SSP).

54. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.